

[Formanden.]

Forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 519 af 19. december 1949 om midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove

og

forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

I skrivelse af gårs dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om ændring i midlertidig lov af 3. februar 1950 om tillæg til lov om banker.

I skrivelse af gårs dato meddeler finansministeren, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 142 af 30. marts 1946 om statsgaranti ved betalingsaftaler med udlandet og om udstedelse af statsforskrivninger i forbindelse med sådanne aftaler.

I skrivelse af gårs dato anmoder ministeren for handel, industri og søfart om, at der må blive valgt et medlem til rigsdagens vareforsyningsudvalg i stedet for folketingsmand Fibiger, der har ønsket at udtræde af nævnte udvalg.

Fra det norske stortings Nobelkomité har jeg modtaget en skrivelse vedrørende uddeling af Nobelfredsprisen for 1951. Skrivelsen er fremlagt i læseværelset.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov nr. 299 af 26. november 1951 om statsanstalten for livsforsikring*, således som den fremtræder i lovbekendtgørelse af 24. juni 1940 med tilføjelser og ændringer ved enkelte senere love.

Hovedbestemmelserne for statsanstalten findes optaget i lovbekendtgørelsen af 24. juni 1940, og der er siden kun foretaget enkelte ændringer heri som følge af de senere skete forandringer i forudsætningerne for flere af de for statsanstalten gældende bestemmelser, ikke mindst gennem ændringen i de økonomiske forhold.

Det er i første række en teknisk revision, der tilsigtes, foranlediget dels ved den faldende dødelighed, de senere år opviser, og som jo har forskellig indvirkning på livsforsikring og på livrenter, dels ved de senere tiders usikre renteforhold, der medfører, at der må udvises stor forsigt-

tighed i ansættelsen af den rente, som lægges til grund for præmieberegningen, idet præmierne, der aftales ved forsikringens tegning, og som ofte skal betales gennem lange åremål, ikke kan forandres i forsikringens løbetid, selvom renteforholdene måtte ændre sig således, at anstalten ikke opnår den rente, der var forudsat ved tegningen.

At renten ansættes forsigtigt, rummer ingen betænkelighed for de forsikrede, der har en lovmæssig sikret ret til det indvundne overskud i form af bonus.

Ændringen til § 12 giver statsanstalten nogen friere hænder til at tegne forsikringer uden lægeundersøgelse. Langt de fleste forsikringer tegnes nu på denne måde, og denne institution har den største betydning for livsforsikringens udbredelse i befolkningen. Statsanstalten bør derfor have adgang til med større smidighed at kunne afpasse sin tegning efter behovet.

§ 13 giver adgang til at tegne noget større pensionsforsikring for den enkelte forsikrede end hidtil, idet der lejlighedsvis har vist sig at være brug for så store forsikringer som foreslået. Endvidere sætter § 13 grænsen for, hvor stort et beløb statsanstalten hidtil har kunnet holde for egen regning, medens det overskydende beløb måtte genforsikres. Efter anstaltens størrelse og sikre stilling synes de trukne grænser for snævre. Erfaringerne viser, at der uden risiko kan holdes betydelig større beløb for egen regning end hidtil, og at det i det hele taget vil være mest formålstjenligt, om anstalten selv — med finansministerens samtykke — kan bestemme genforsikringen efter de vekslende økonomiske forhold.

§ 22 udvider adgangen til at give præmiebestand. Ungdommen animeres meget til tegning af livsforsikring, og det er da uheldigt, at det i mange tilfælde ikke har været muligt at hjælpe de unge mennesker til at holde forsikringen i kraft i en økonomisk kritisk periode, f. eks. under militærtjeneste eller midlertidig arbejdsløshed, fordi forsikringen endnu ikke har opnået værdi. Naturligvis vil reglen blive anvendt med forsigtighed, og det vil være afgørende, om den forsikrede har vist vilje til at holde forsikringen i kraft.

Ændringen til § 25 bestemmer, at endnu ikke virksomme overlevelsere, der hidtid ikke har kunnet ophæves mod kontant udbetaling, men kun ved omskrivning til fripolice, nu i visse tilfælde kan fås udbetalt kontant, når bestyrelsen skønner det rimeligt, f. eks. i tilfælde hvor en mand